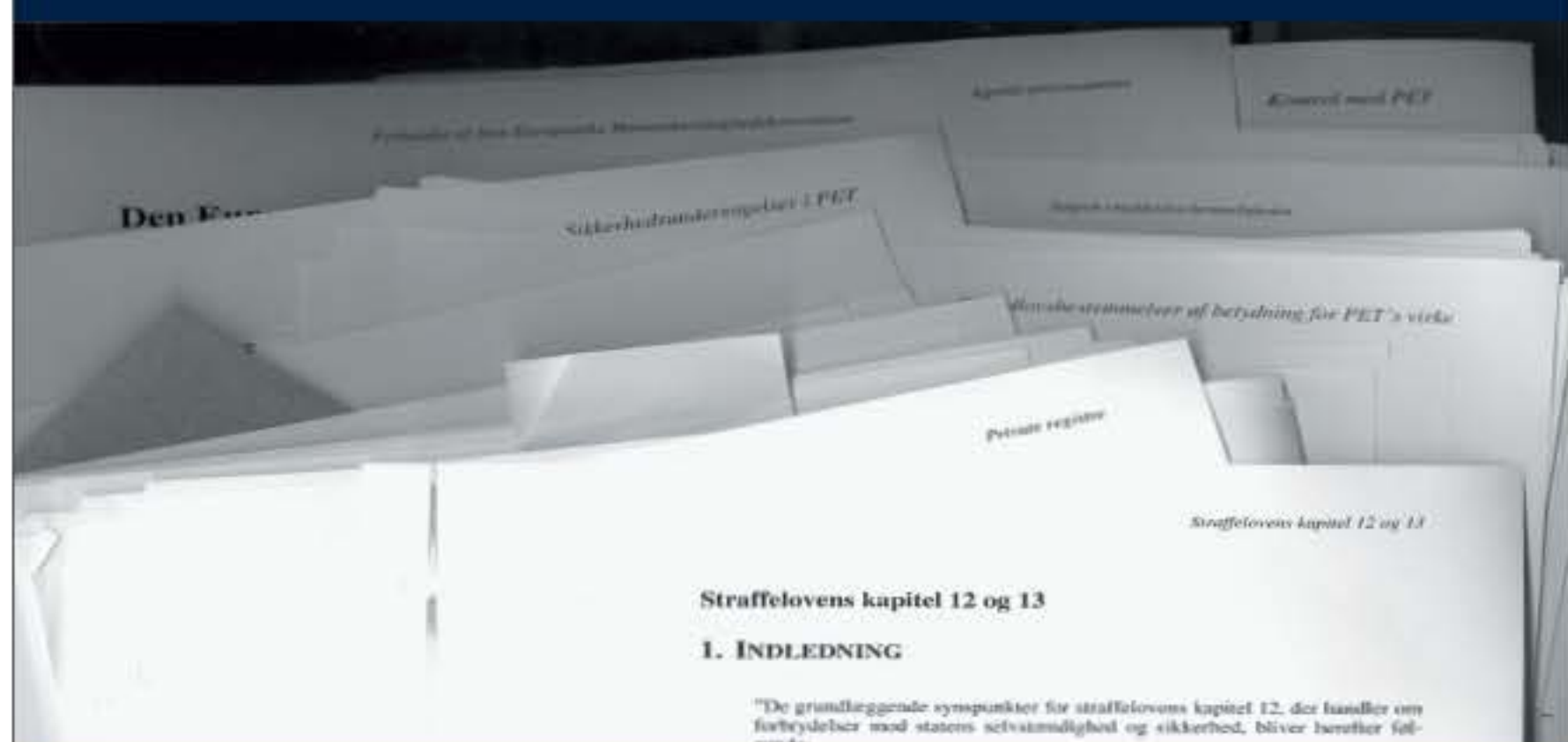


MINDRETALSUDTALELSE OG JURIDISKE NOTATER



PET-KOMMISSIONENS BERETNING

BIND 15

2.4. De tre ”opløsningssager”

B. Nekkab-dommen

Sagen handlede om den selskabelige forening ”Nekkab”, hvis formål angiveligt var ”Kun Selskabelighed. Om Vinteren afholdes Karnevaller og Baller, om Sommeren afholdes Aftenunderholdning, Baller og Fælles Skovture.”⁵³ Som medlemmer optog man ifølge vedtægterne fortrinsvis artister og amatører, som optrådte på Bakken (deraf navnet, stavet bagfra), men derudover kunne et begrænset antal bekendte til medlemmerne optages som passive medlemmer. Statsadvokaten gjorde gældende, at foreningens vedtægter ikke udtrykte det sande formål, som i virkeligheden var at skaffe mandlige medlemmer med homoseksuelle tilbøjeligheder ”Samkvem og Forbindelser med andre Mandspersoner for at øve Uterlighed, og at Foreningen virker i et, selv om det ikke maatte være strafbart, saa dog ulovligt Øjemed.”⁵⁴

Politiet havde skaffet sig adgang til en række af foreningens fester og bl.a. observeret ”flere mandsklædte Par, der kyssede hinanden, ligesom Mandspersoner dansede med hinanden paa højst uanstændig Maade” samt ”»Damer« forklædte [som] Mandspersoner, der ikke alene i Klædedragt, men ogsaa i deres Maade at være paa havde en skuffende Lighed med Kvinder; deres Dans betegnedes af Betjentene som i høj Grad uanstændig, og de og deres mandsklædte Kavalere kyssede og krammede hinanden.”⁵⁵

Retten tog statsadvokatens påstand til følge og bemærkende endvidere, at der som følge af den lette adgang til at deltage i foreningens sammenkomster skabtes en ”nærliggende Fare for Forførelse særlig af unge Mandspersoner til Uterlighed,” ligesom man også tog hensyn til den forargelse, som forholdene ved foreningens sammenkomster måtte antages at have vakt uden for dens kreds. Spørgsmålet om, hvilken lov foreningens aktiviteter eventuelt var i strid med, blev derimod ikke søgt fastslået.

⁵³ UfR 1924.514 H.

⁵⁴ Ibid. (fremhævet her).

⁵⁵ Ibid., s. 516